

Tervehdys Lehtomäen kodista!

Sain eilen Länsi-Suomesta eräältä ystävältäni pitkästä aikaa puhelun. Hän oli aikoinaan vastaavanlaisen kodin työssä, silloin oli välillämme läheisempi yhteys ja vierailimme puolin ja toisin toistemme luona. Nyt hän kyseli, mitä meille ja tämän kodin työyhteydessä oleville hänen tuntemilleen ystäville kuuluu. Minä puolestaan kyselin samoja asioita häneltä.

Tämän ystävän puhelun johdattamana katseeni kääntyi eiliseen, eli siihen menneeseen jo elettyyn elämään. Siinä illan aikana menneisyyden muistot alkoivat elää ajatuksissani niin voimakkaasti, että yönetkin siinä lähes menivät. Aluksi ajatukseni liitelivät oman ja monien ystävien elämän muistoissa, jatkuen siitä monen Raamatussa kerrottujen ihmisten elämään. Kun Jumala antaa armossaan omaan elämäämme adventtiajan, niin yllättäen löydämme omasta sisimmästämme pelokkaan lapsen; oman sielumme. Sielumme etsii silloin turvaa Jumalasta ja niin ihmeellisesti alkavat nämä iäisyysasiat kiinnostaa. Jäljestäpäin ajateltuna se on sitä elämämme parhaita aikaa, kun me saamme avoimin sydämin ja herkistynein mielin kuulla hänen kutsuvaa ääntään. Mutta myös ensiaskeleet Herran seurassa ja toisten armolasten joukossa on hyvää ja mielenkiintoista aikaa. On päästy itse lähelle Herraa ja saadaan toisten uskovien kanssa iloita yhdessä hänen armostaan. Ylhäältä on annettu aika ihmeellinen mieliteko, kun pitää aina vaan uudestaan uskovien yhteyteen pyrkiä.

Yön hiljaisuudessa ihmettelin sitä, kuinka nämä ajat nopeasti muuttuvat ja me muutumme niiden mukana. Ymmärrämme hyvin, kuinka ulkomuotomme muuttuu iän lisääntyessä. Tavatessamme vuosikymmenten jälkeen jonkun ystävämmme, emme saata tuntea häntä. Myös mielipiteet monista asioista on saattanut muuttua täysin. Samoin meidän uskonelämässämme on saattanut tapahtua paljonkin muuttumista, mutta hyvin murheellista on, jos on tapahtunut muuttumista huonompaan suuntaan.

On kuitenkin yksi, joka ei ole muuttunut; Hän on Jeesus. ”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr. 13:8. Mietin mitä pitää sisällään tuo sana; ”eilen”? Ehkäpä se merkitsee samaa, mitä valkopartainen Sebedeus, Jaakobin ja Johanneksen isä opetti aikoinaan pojilleen: ”Alussa loi Jumala taivaan ja maan.” Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus.” Pienet pojat kuuntelivat ihmeissään kuulemaansa. He eivät sitä silloin käsittäneet. Mutta myöhemmin tämä valkeus sai syyttyä heidän omassa sydämessä. Matteus ja Luukas kirjoittavat jouluevankeliuminsa niin kuin historiaa ja teologiaa kirjoitetaan. Matteusta saamme kiittää Jeesuksen sukuluettelosta ja Luukasta keisari Augustuksen käskykirjeestä. Mutta Johannes ymmärsi, että Jumala ei ole muuttunut ja siksi hän aloittaa jouluevankeliuminsa kirjoittamalla; ”Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä...” Siitä eilinen alkoi.

Tästä eilisestä saamme sitten Raamatusta paljon lukea. Esimerkiksi siellä Luukkaan toisessa luvussa kerrotaan, kuinka taivaan tutkat olivat tehneet ensimmäisenä jouluyönä ihmeellisen havainnon Betlehemin kedolta. Siellä pimeän yön keskellä oli muutamia paimenia, jotka elivät omaa adventinaikaansa todeksi. Paimenten sydämet jo vapisivat, kun he huomasivat, miten olivat elämänsä päivinä olleet monenmoisessa huonossa ja syntisessä menossa mukana. Omalletunnolle oli kertynyt paljon sellaista, joka teki elämän raskaaksi ja synkeäksi. Ehkäpä juuri näissä pelokkaissa mietteissä yllätti heidät jouluevankeliumi; ”Älkää peljätkö; teille on syntynyt Vapahtaja!” Kuultuaan hyvän sanoman he myös tahtoivat ottaa sen vastaan yksinkertaisesti uskoen. Usko oli heidän elämässään liikkeelle paneva voima, joka vei heidät Jeesuksen luo. Siellä Jumala lahjoitti sen, mitä he kipeimmin kaipasivat; yhteyden Jumalaan ja sen myötä todellisen joulurauhan ja ilon. Ei tarvinnut enää pelätä, kun Herralla on hyvä tahto heitäkin kohtaan.

Myöhemmin Luukas kertoo Simon Pietarin adventtiajasta. Hän puolestaan kovin epäilee Jumalan hyvää tahtoa omalle kohdalleen. Päinvastoin, ehkä hän tunsikin kirouksen olevan elämänsä yllä, kun maallisessa työssään oli paljon niitä vastoinkäymisiä. Ehkä sinäkin aamuna suuri tuska täytti sisimmän, kun hän oli kumppaneineen koko yön kalastanut, saamatta mitään (Luuk 5). Mutta hyvin ihmeellistä oli, kun Jeesus saapui rannalle heitä ikään kuin tältä epäonnistuneelta kalareissulta vastaanottamaan. Myös kansaa rientää Jeesuksen perässä rannalla, saadakseen häntä kuulla. Jeesus käy istumaan Simonin venheeseen, pyytää häntä viemään venettä vähän matkan päähän rannasta ja hän alkaa opettaa kansaa, mutta myös Simonia. Simon on siinä niin itseensä kuin Jumalaankin pettyneenä, ettei hän pysty oikein kuulemaansa vastaanottamaan. Kyllä Jumalan hyvää tahtoo muille, mutta ei minulle, hän vain ajattelee. Yllättäen Jeesus alkaakin puhua henkilökohtaisesti Simonille ja kehottaa häntä uudelleen lähtemään verkon heittoon. Simon purkaa tuskaansa ja kertoo, miten olemme koko yön tehneet turhaa työtä, että vieläkö pitäisi lähteä... Hetken mietittyään hän antaa periksi ja sanoo: ”mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot.” Suuren kalasaaliin myötä Simonin epäilykset häipyvät, nyt hän ymmärsi, että Jeesus tahtoi tehdä hänelle hyvää. Jeesus valottaa siinä vähän Simonille tuleviakin apajia; ”Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä.” Kirkastusvuorella erikoisesti Simon Pietari kokee Jeesuksen hyvyttä, samoin toiset mukana olleet opetuslapset, Johannes ja Jaakob. Jeesuksen muoto muuttui opetuslasten nähden. Vai muuttuiko? Eikö hänen muotonsa ollut entinen, aivan sama Jeesus, mutta katsojien silmät avautuivat uudella tavalla Jumalan valossa häntä katselemaan.

Matteus 8. luvussa kertoo, kuinka Jeesus keskusteli erään miehitysjoukkoihin kuuluvan upseerin kanssa. Upseeri kuvaa Rooman armeijassa vallitsevaa järjestystä näin: ”Sillä minä itsekkin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee." Tule! Mene! Nämä ovat sellaisen ihmisen sanoja, jolla on valtaa. Tällä upseerilla oli valtaa. Hänen esimiehillään oli hieman enemmän. Keisarilla oli puolestaan jo paljon valtaa. Mutta on vain yksi, joka voi sanoa: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” Mat 28:18

Apostoli Paavali ymmärrettyään tämän Jeesuksen sanan kirjoittaa: Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Asiamme ovat silloin todella hyvin, kun Jumala on puolellamme. Paavalin työtä vastustettiin, hänet jopa vangittiin, mutta siitä huolimatta Jumalan valtakunnan evankeliumi meni eteenpäin. Viime aikoina maailman kehitys on ollut valtava. Tiedotusvälineet kertovat lähes päivittäin toinen toistaan suuremmista ihmistyön saavutuksista. Mutta siitä huolimatta, suurimmat ihmeet saadaan nähdä siellä, missä voidaan sanoa: Jumala on meidän puolellamme. Sillä Hänelle on kaikki mahdollista. Niinpä niin, silloin näiden tekojen suorittajana ei olekaan ihminen, vaan Jumala.

Entäs, jos Jumala onkin jotakin meitä vastaan, miten onnetonta se olisi? Siitäkin on monia esimerkkiä Raamatussa. 2 Mooseksen kirjassa kerrotaan Faaraosta. Hän kuvitteli voivansa pitää puolensa Jumalaa vastaan, koskapa kyseli ikään kuin tietämättömänä Moosekselta näin: ”Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla?” 2. Moos. 5:2. Tämän taistelun lopputulos oli todella surullinen; farao sotajoukkoineen hukkui Punaiseen mereen. Myös Ilmestyskirjan 2. luvussa sanotaan näin: 4. ”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.” Niin meidän tärkein asiamme täällä armonajassa on päästä sovintoon Jumalan kanssa ja niin kokemaan, että Jumala on puolellamme.

Tällainen Jeesus Kristus oli eilen. Tällainen on Jeesus Kristus myös tänään. Hän jakelee edelleen käskyjensä; Tule! tai Mene! Hän kutsunsa kohdistaa niin yksityisiin ihmisiin, kuin suuremmille joukoillekin. Herra Jeesus näkee nytkin täällä maailmassa paljon ihmislapsia, jotka ovat raskaan

työn uuvuttamia. Heitä ahdistaa monenlaiset huolet. Perhepiirissä on ristiriitoja ja samoin työpaikalla. Katkeruus meinaa vallata, kun puuttuu yhteisymmärrys. On taloudellisia huolia ja pelkoja. Yleinen elämän epävarmuus ahdistaa mieltä, kaivataan turvallisuutta. Omatunto on levoton, kun suhde Jumalaan ei ole kunnossa. Teille Ystävät, jotka olette tällaisessa adventin ajassa, kaikuu Joulun evankeliumi: Älä pelkää! Vapahtaja on tullut, Hän kutsuu sinua! Hänen valtiaskäskynsä kuuluu: Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Jumalalla on hyvä tahto sinua kohtaan!

Meidän, jotka olemme hänen valtakuntansa kansalaisia, kuuluu ennen muuta totella hänen käskyjään. Kun hän sanoo meille: Tee tämä! Niin me riennämme tekemään hänen ohjeittensa mukaan. Joskus me huomaamme, miten ihmeellisesti niillä matkoilla lukitut sydämen ovet avautuu. Näin Herra kulkee edellä avaamassa ovia. Kun vielä katselemme evankeliumin lehdille, niin näemme millainen Herra oli. Hän oli hyvin paljon liikkeellä, joko menossa jonnekin, tai palaamasta jostakin. Jeesus Kristus on liikkeellä oleva syntisten Vapahtaja. Luukas vielä mainitsee eräitä ihmisryhmiä, jotka kokivat, että Jeesuksella annettavana jotakin sellaista, jota ilman enää ei voida olla. Keitä nämä olivat? ”...kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä.” Luuk. 15.1. Näin ollen on varmaa, että hän, Jeesus Kristus, Kaikkivaltias liikkuu meidänkin läheisyydessämme ja me voimme kohdata Hänet. Tule Herra Jeesus ja siunaa joulumme!

Kodin kuulumisia...

- Viime kirjjeessä kirjoitimme, että tarve olisi saada lisävahvistusta työntekijäjoukkoomme, mutta valoa tähän asiaa ei vielä ole näkyvissä. Emäntien puolella kyllä piipahtaa tuon tuostakin auttajia. Kerran erehdyin siitä mainitsemaan, että helppoa se teillä siellä keittiön puolella on, kun auttajia käy näin runsaasti. Niin seuraavan kerran olikin minun vuoroni saada verstaalle auttajia. Pian kolme tomeraa sisarta tulikin Karttulasta ja pitkän päivän ahersivat maalaustöissä verstaalla.

- Jälleen vuosi on käymässä kohti loppuaan, eikä kulunut vuosi ole ollut itselleni niitä helpoimpia, vaan muutaman kerran tuntui siltä, että taitaa nyt tulla loppu. Näiden tuntojen jälkeen saan kiitollisin mielin todeta: ”Tähän asti Herra on auttanut!” Hän, Jeesus Kristus on antanut ystävillemme parhaimman joululahjan, sitä ”hyvää tahtoa”, että olette rukouksin, taloudellisen tukien ja monella muulla tavoin auttaen tehneet työmme mahdolliseksi. Tästä kaikesta haluamme kiittää Herraa ja myös Teitä kotimme Ystävät !

Joulujuhla on sunnuntaina 19.12 klo alkaen klo 10 Nilsiän kirkossa ja jatkuen täällä kodilla!
Tervetuloa!

Siunaavin terveisin Jorma Huusko

Joulurauhaa ja Siunausta Teille Kaikille, ystäväkirjeen lukijat!

Löysin jälleen tämän vanhan Urho Merosen runokirjan, josta erään runon teille tervehdyksenä haluan viestittää. Sen kuvaamat ajatukset sopivat kotimme toimintaan hyvin läheisesti. Sitä uskoa ja luottamusta Jumalan huolenpitoon mekin olemme saaneet opetella näinä 26 vuoden aikana.

K e n g ä t

Pikku Ville murheissansa katsoo kenkiään, joissa paleltaapi jalkaa pikkupojan tään.
Isä kaikki ansionsa viinakauppaan vie. Katkeraa on hurskaan äidin sekä Villen tie.

- Milloinkahan äiti pieni uudet kengät saan? Mäkeä mun tekee mieli mennä laskemaan.

Ulkona on pakkanen ja lunta pyryttää. Kylmät ovat rikkinäiset, vanhat kengät nää.

- Ville kulta, äitisi sun kyllä köyhä on, vaan ei ole lapsi Herran koskaan toivoton.
Heikoimmatkin huokaukset kyllä kuulee Hän, rukouksiin vastaa aina pienen pyytäjän.

- Kuinka saatoin murheissani unohtaa mä sen, että Herra auttaja on paras ihmisen.
Riennän heti rukoukseen, kerron kengistäin, taivaan Isä luvannut on kuulla meitä näin.

Ville painuu vuotehensa viereen polvilleen. Äiti armas poskeltansa pyyhkii kyöneleen.
Jumalalle poika pieni kertoo puutteistaan: Rakas Herra, uskon, että kengät sulta saan.

Isä ei mua rakasta, on kotoakin pois. Mulle kengät lähetä, ne kovin tarpeen ois!
Muista myöskin armossasi köyhää äitiäin, äsken juuri kyyneleitä poskillansa näin.

Kuluu viikko, tuttu täti Villen touhukkaan itseänsä kaupungille pyytää saattamaan.
Hetken kun on kuljettu, niin huomaa täti tuo Ville-pojan rikkinäiset kenkärifatat nuo.

Rakas lapsi, mene heti kengät vaihtamaan. Jalkasihan kylmettyvät noissa kokonaan.
Ainoat on jalkineeni jalassani nää. Taivaan Isä mulle kyllä uudet lähettää.

Viikko sitten viestin multa Jumala jo sai. Luulen kohta uudet kengät valmiit ovat kai.
Herra pitää huolen taivaan lintusistakin. Avun suo Hän aina, vaikka vähän viipyiskin.

Tädin mieltä kuulemansa kovin liikuttaa. Kenkäkauppaan kädestä hän Villen taluttaa.
Mieleisensä kengät lapsi valita nyt voi. Pikkupojan sydämessä onnen sävel soi.

Kotiinsa nyt pikkumies rientää iloiten uudet saappaat jaloissansa, silmät säteillen.
Katso äiti turhaan emme luota Jumalaan Rouva Anttosen Hän laittoi kengät ostamaan.

Äidin viereen polvillensa Ville laskeutuu. Kiitos, Herra, kengistäni, lausuu lapsen suu.
Auta, että ahkera ja kiltti olen myös, Sua aina palvelisin leikissä ja työssä.

Niin, Rakkaat Ystävät. Teistä moni on ollut ”rouva Anttosen” paikalla meihin nähden. Jumala on käyttänyt teitä välikappaleenaan toteuttaakseen suunnitelmaansa. Olemme TEILLE TÄNÄKIN VUONNA SUURESTI KIITOLLISET. Te olette olleet herkkiä kuulemaan ja tottelemaan, Jumalan kehotusta, meidän parhaaksemme. Ajallista leipää olemme saaneet vastaanottaa, välillä niin runsaasti että olemme voineet ystäville ja avustajillemme antaa. Nytkin saimme niin paljon ettei tänä vuonna tarvitse leivän tekoa ajatella, eikä heti ensi vuonnakaan. Ihmeellisesti on Herra myös apuvoimia keittiölle lähettänyt syksyn aikana, niin kuin Jorma jo kirjeessään mainitsi. SUURET KIITOKSET AVUSTANNE.

Esirukous aiheeksi tahdon Teille erikoisesti vielä jättää kotimme tulevaisuuden. Pyydämme Jumalan johdatusta kaikkiin asioihin.

Kiitollisena Jumalan huolenpidosta ja Teidän suuresta avustanne ja rakkaudestanne meitä poloisia kohtaan, haluan toivottaa teille kaikille, Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa!
Tervetuloa Joulujuhlaan!

Siunaavin terveisin Raili Huusko

Joululoo!

1. Vain seimi niin halpa ja vaatimaton vastasyntyneen Jeesuksen vuoteena on, yön tähtönen tallihin loistetta luo; kas maailman valtias lapsi on tuo.

2. Ei häiritse untansa eläimetkään, unen halki nyt laulun hän kuulevi tään:

”Sua rakastan Jeesus, ole turvana mun, siks` aamun kun koissa nään kasvosi sun.

3. Mun suojani olethan, oi Jeesuksein, ja kodikses ottaos mun sydämein.

Sä lapsias siunaa, niin taivainen tie, ah, kerran sun luoksesi perille vie.” (M. Luther)

Tänä joulun aikana mielessäni soi tämä edellä oleva joululaulu. Osittain siksi, että olemme oppilaiden kanssa laulaneet sitä jo useaan kertaan. Tämä laulu valittiin oppilaiden kanssa yhdeksi joulujuhlan esityslauluksi, joka lauletaan Jeesuksen seimen äärellä jouluevankeliumia esitettäessä.

Mutta toisaalta se jäi mieleen siksi, laulu pysäyttää huomaamaan, kuinka halpaan paikkaan Jeesus todella syntyi. Hän, Taivaallinen Kuningas ja Herrain Herra, syntyi vaatimattomaan seimeen. Sinne vain yön tähtönen heijasti valoa, eivätkä mitkään loisteliaat nykyajan jouluvalot. Vapahtajamme tarkoituksensa ei ollut siis elää kunniaa ja maineessa, vaan tulla keskelle ihmisten arkielämää, myös sinun ja minun elämää. Siksi, että Hän rakasti meitä, Hän nöyrtyi ensin halpaan seimeen ja sitten kovaan ristin kuolemaan. Vain siksi, että hänen rakkautensa meitä ihmislapsia kohtaan on niin suuri.

Lisäksi laulun loppu on monen ihmisen rukousta: ”Herra, ole turvani täällä elämän vaaroissa ja johdata taivaskotiin saakka”. Niin, Joulun Herra haluaakin tulla ihan sydämeemme asti, eikä vain vierailemaan vähäksi aikaa. Silloin joulu on luonamme aina. Huomaamme itse, että jos meillä on pitkäaikainen vieras, se muuttaa jollain tavalla elämän tapojamme ja toimintaamme. Ja näin käy ennen kaikkea silloin, kun Jeesus saa tulla kotiimme asumaan. Saamme sydämeemme rauhan ja levon, jota maailma ei voi antaa. Me tiedämme olevamme turvassa, sillä Jumala on luvannut pitää meistä huolen. Ja Jeesus voi sytyttää kylmenneet sydämemme palvelemaan Häntä ja samalla lähimmäisiämme.

Mutta, silti saa kerta toisensa jälkeen tunnustaa: ”Ei, ei minusta todellakaan ole mihinkään. En sitten ollenkaan osaa rakastaa lähimmäistäni ja en useinkaan mielelläni halua edes mainita tuttaville Jeesuksen armosta ja sovitustyöstä.” Mutta Jumalan armoa on, että saan tällaisena syntisenä, huonona, kurjana ja heikkona tänäkin adventin aikana heittäytyä Kaikkivaltiaan Jumalan Pojan eteen ja pyytää: ”Herra, armahda minua.” Ja sitten saa taas iloiten jatkaa matkaa, kun on saanut suuret syntinsä anteeksi. Ja silloin Jeesuksesta haluaakin jo kertoa muille iloisin mielin.

”Oi, Jeesus, tänne maailmaan et tullut itses tähden.

Mua auttamaan sä tulit vaan mun kurjuuteni tähden.

Sä kannoit ristin raskahan sieluni vuoksi surkean. Sua kuinka voisin kiittää!”

Rakkain terkuin Annukka

Henrikiltä kiireiset terveiset kaivurin ohjaamosta. Töiden jälkeen hän puurtaa myös talotyömaalla täällä Loimaalla.

”Hyvyyden Jeesus myötään tuo ja kaiken armon sulle suo.

Kruununsa on vanhurskaus ja valtikkansa laupeus.

Hän tuskat tuimat sammuttaa, vaivoista hän sun vapahtaa.

Nyt olkoon kiitos Jeesuksen, kun saapuu luokse syntisen.”

TÄHTI JOHTAA

Tule seuraamaan tähteä, seimenlapsen luo.

Tule sinä, jolla on paljon huolia ja murheita, pelkoja tästä päivästä ja huomisesta.

Tule sinä, jolla ei ole rahaa hienoihin, kalliisiin joululahjoihin, tai rahaa ollenkaan ostaa lahjoja.

Tule sinä, jolla ei ole rahaa jouluruokaan, tai vaatteisiin.

Tule sinä, jolla on paljon velkaa, eikä ole rahaa lainan lyhennyksiin.

Tule sinä, jolla ei ole ketään ystävää ja olet yksin ja masentunut.

Tule sinä, jolla ei ole työtä ja tunnet itsesi tarpeettomaksi ja hylätyksi.

Tule sinä, joka tunnet suurta huolta lapsistasi ja koet epäonnistuneesi kasvatustyössä.

Tule sinä, joka olet joutunut avioeron keskelle tai muihin suuriin kriiseihin.

Tule sinä, jolla on kuollut hyvin läheinen ihminen tule surusi ja kaipauksesi kanssa.

Tule sinäkin, jolla kaikki on hyvin.

Tule, Hän ottaa sinut vastaan, ilman rahaa, ilman vaatimuksia.

Tule, tähti, kirkas tähti johtaa sinut joulunlapsen Jeesuksen luo.

Tule, Jeesus valaisee sinun joulusi, ja antaa sinulle levon, rauhan ja ilon.

Siunaavin jouluterveisin Vuokko Kortelainen

Joulutervehdys!

Syksy ja sen harmaus on ohi. Maahan on satanut puhdas, valkoinen lumipeite. Ikkunoista loistavat kirkkaat joulukynttilät. Mutta miten on itsemme laita? Onko sydämemme puhdas kuin juuri satanut lumi? Loistammeko me täällä pimeän maailman keskellä Jumalan valoa kuin kynttilöidenliekit? Minä ainakin tunnen itseni usein hyvin syntiseksi ja kelvottomaksi ihmiseksi. Sydämeni on veriruskea pahojen tekojeni tähden. Eikä sitä itseään ja omia syntejään katsoessaan pysty Jumalan kirkkautta toisille välittämään, mutta Jumala on meitä jokaista rakastanut niin paljon, että Hän lähetti Poikansa meidän pelastajaksemme, syntiemme sovittajaksemme. Tänäänkin me saamme kääntää katseemme omista synneistämme kohti joulun Herraa, Jeesusta Kristusta ja kantaa kaikki syntitaakkamme Hänen ristinsä juureen ja uskoa ne kaikki anteeksi annetuiksi Jeesuksen nimessä ja todeta erään virren sanoin: ”Itsessäni olen kyllä kurja, köyhä syntinen, mutta Yljän puku yllä olen lumivalkoinen.”

Niinä hetkinä, kun olen tuntenut itseni hyvin huonoksi ja kelvottomaksi ihmiseksi, niin Jumalan kuin toisten ihmisten edessä, minua on lohduttanut paljon tämä Jesajan kirjan kohta: ”Älä pelkää, sillä minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta.” Jes. 43:1,2 Minun ei tarvitse pelätä mitään, vaan saan turvautua kaikessa Jeesukseen, sillä Hän on ostanut minut vapaaksi synnin orjuudesta ja aivan omalla nimelläni omaksensa kutsunut. En ole koskaan yksin, vaikka se siltä tuntuisikin, Hän on kanssani jokaisena elämäni hetkenä, sillä Jeesus rakastaa minua tällaisena kuin minä olen. Hän taluttaa ja johdattaa minut tämän maallisen elämän halki Taivaan kirkkauteen asti.

Hiljennytään tämän kaiken maallisen jouluhulinan keskellä, joulun sanoman ääreen kuuntelemaan, mitä joulun Herralla on meille itse kullekin sanottavaa. ja rukoillaan, että voisimme olla edes pieninä valotuikkuna tuomassa Joulun valoa maailmaan. Siunattua joulunaikaa!

Marika

KUULE KALLIS YSTÄVÄIN !

Seurakunnassanne toteutetaan nyt adventtiaikaan jouluvaellusnäytelmää.

Siinä on ensin Maria kodissaan, jolle enkeli ilmoittaa Jeesus-lapsen syntymästä.

Seuraavassa kohteessa paimenet kedolla ja sitten tietäjät, jotka tähyilevät tähtiä taivaalla. Olen yksi heistä. tähden johdattamine kuljemme, löydämme lapsen, poistumme ja viemme lahjamme.

Vaellus jatkuu kalaverkkojaan selvittelevien opetuslasten kautta Jeesuksen ystävän luo, joka siunaa vaeltajat. Matka päättyy jouluiseen kotiin.

Meille tämän ajan ihmisille on Raamatun sana annettu johtotähdeksi seimen äärelle.

Jaakko Löytyn ”tähtilaulun” sanoja lainaten:

Kuule kallis ystäväin,
on aika lähteä.
Sinulle mä laulan näin:
seuraa tähteä!

Tule talliin matalaan,
on aika lähteä.
Yhdy riemuun, juhlintaan,
seuraa tähteä.

Riennä Jeesus-lapsen luo,
on aika lähteä.
Yhdy riemuun, juhlintaan,
seuraa tähteä!

Anja Oksman

Joulutervehdys

Me monesti unohdamme kuka on joulun sankari.

Kaikki joulukiireet unohduttavat sen. Vain joululahjat ja kinkut pyörii päässä. Mutta joulun sankari

Jeesuskin pitäisi muistaa, koska Jeesus syntyi tallin seimessä meidän Vapahtajaksemme. Hän tuli, että kaikki pelastuisivat

Hyvää Joulua toivottaen Mika

Kertomus omasta näkövammasta

Noin kuusi vuotta sitten tuntui siltä, että en näe kaikkea sitä mitä olisi pitänyt nähdä. Menin optikon liikkeeseen vaihtamaan lukulaseja. Optikko katseli koneellaan molempia silmiäni, hän sanoi, että onpahan asiat aika huonosti, sillä painetauti oli repostellut silmien pohjat riekaleiksi. Tämän kaiken jälkeen menin silmätautien erikoislääkärin tutkittavaksi. Lääkärin kertoman mukaan minulla on alle kymmenen asteen näkökenttä ja putkinäkö.

Joulunaika on varsin pimeää aikaa, kuitenkin kaikki näkövammaiset ja näkevät ihmiset valmistautuvat jouluun. Niin minäkin, yksin asuvana valmistaudun suurimpaan juhlaan, jossa muistellaan Vapahtajan syntymää. Joulun aatonaattona savustetaan kaksi lohta kinkun asemasta, aattoiltana kotoista lipeäkalaa ym. järven antimia.

Lehtomäen kodillakin valmistaudutaan vuoden suurimpaan juhlaan. Emännät siistivät kotia joka paikasta, toiset leipovat leipiä, kaakkuja ym. pipareita. Sillä joka paikka on oltava kunnossa, kun vieraita tulee paljon viettämään joulujuhlaa Lehtomäen kodille.

Hyvää joulua toivottaa teille kaikille Matti Hurskainen

Hyvää joulun odotusta kaikille!

Tultiin emännän kanssa tänne kotiin auttamaan talon askareissa ja töissä. Jotenkin tuntui, että on melkein ”pakko lähteä”.

Itsekin on joskus apua tarvinnut, pitää olla ainakin minun kohdalla vuorovaikutusta. Jumala auttaa, kun ahdistaa tai on jotenkin vaikeaa, tai jos tuntuu, että ei ole millään mitään poispääsyä. Kädet ristiin, - kyllä Hän kuulee ja ymmärtää.

Meillä on täällä kodissa hyvä henki. Miehet osallistuvat päivittäin keittiöaskareisiin vuorollaan. Minulla on jäänyt muutama vuoro väliin, se on korjattu 3x merkillä!

Verstaalla Matti paneloi ovia millin tarkkuudella. Pekka painii omalla sarallaan. Arto, Jukka, Ari ja Heikki ovat tekemässä roskakatosmökkejä. Rainer on hyvä maalaamaan, Veli-Matti on yleismiehenä.

Tuntuu hyvältä olla täällä kodissa. Hyvin nukuttaa, lauletaan yhdessä aamulla ja illalla. Aamuhartaudet ovat päivän parasta antia. Miten sen kukin kokee kohdallaan. Kiitosta Jumalalle ja kodin väelle sekä Pontukselle ja Napsulle.

T. Eino

Lehtomäen koti – välikappaleena uuteen elämään

Menetettyäni syksyllä 1990 neljä perheenjäsentä muuttui elämäni hyvin paljon. Alkushokin jälkeen tuli pitkä masennuskausi, jolloin en paljoa pystynyt töihinkään ja voimat olivat vähissä.

Pääsiäisenä 1998 tulin käymään Lehtomäen kodissa tyttärieni ja vävykoikani kanssa ja tapasin

nykyisen puolisoni Einon täällä. Lauloimme tuntikaupalla illalla hengellisiä lauluja ja sydämeni jää alkoi sulaa niin, että saatuani Einolta kasetin kuuntelin niitä kotona yölläkin. Jo kevään aikana menimme avioliittoon ja aloin tervehtyä hyvää vauhtia .

Olemme sen jälkeen käyneet täällä aina silloin tällöin ja nyt syksyn aikana olemme molemmat olleet täällä virkistymässä. Erityisesti olen saanut paljon hengellistä siunausta, syyspäivillä ja nyt täällä ollessamme. Aamun raamattutunnit ovat olleet syvästi hoitavia: herättäviä, uskoa uudistavia ja voimia antavia. Ne ovat olleet erittäin syvällistä sananselitystä ja kuitenkin yksinkertaista ja helppotajuista

Täällä olemme kaukana maailman pahuudesta, ei ole TV:tä eikä roskalehtiä, ei melumusiikkia. Vain oma paha sydän on kiusana, sehän seuraa joka paikkaan.

Iltaisin olemme laulaneet Einon säestyksellä ja on ollut ihanaa nähdä veljien into osallistua siihen.

Kodin ilmapiiri on uskomattoman ihana. Olen sanonut lapsillekin, että se täytyy kokea, siitä ei osaa kertoa riittävästi. Kodin tukiystävät ovat oma lukunsa, heitä on paljon ja heidän rakkauttaan on ihana huomata, se ilmenee monin tavoin ja konkreettisesti.

Tuntuu käsittämättömältä Jorman ja Railin jaksaminen tässä työssä. He ovat 26 vuotta kantaneet vastuun kodin pyörittämisestä ja pääsääntöisesti 7 pv viikossa ja noin 12 tuntia päivässä. Sellaista voimaa ja rakkautta ei tule muualta kuin Jumalalta. Kaikki asiat ovat kodissa hyvässä järjestyksessä niin keittiössä kuin vaatekomoissa ja tuotantotiloissa.

Emännät valmistavat suuret määrät ruokia ja säilykkeitä kodin käyttöön ja täällä pidettäviin myyjäisiin.

Kodin siunaus ulkoisten puitteiden suhteen on hämmästyttävä. Asuttava päärakennus on tilava ja toimiva sekä viihtyisä. Pihalle on ilmestynyt vuosien varrella aina uusia rakennuksia. On komea rakennushalli, jossa mahtuu valmistamaan jopa kolmea isoa mökkiä kerrallaan, on puusepän verstaas sekä iso maalaushalli ja kaikki nämä lämpimiä tiloja. Näihinkin on tarvittu paljon Jumalan siunaamaa ystävien rakkautta, jotta ne on saatu rakennettua. Lisäksi on mm. iso kuorma-auto, jolla tilatut tuotteet viedään asiakkaille. Piha-alue on kaunis ja viihtyisä.

Vielä oma lukunsa on vapaaehtoistyöntekijät, heistä olen tavannut Liisa ja Maurin sekä Anjan ja Pirkon. He kaikki tekevät täällä uskollisesti työtä voimiansa mukaan.

Lehtomäen koti merkitsee minulle turvallista paikkaa, jossa voin saada uusia voimia ja siunausta elämäni. Olen todella syvästi kiitollinen tästä kodista.

Siunausta kaikille !

Elisabeth

Lehtomäen kodin asukkaat ja ystävät

”Vaikka minä kuljen ahdingosta ahdingoon, sinä annat minulle voimaa elää ” Ps. 138:7

Tällä Psalmin sanalla haluan aluksi tervehtiä teitä, jotka juuri nyt koette olevanne ahdingossa elämän tilanteen tai työn taakkojen painamana. Rukoilen, että adventin Herra antaisi teidän jokaisen tuntea, kuinka Hän kulkee mukana antamassa voimaa.

Adventin aikana odotamme Vapahtajan syntymäjuhlaa. Ensimmäisen joulun alla ihmiset odottivat kuningasta, joka tulisi vapauttamaan heidät vieraan vallan alta ja monista arkipäivää ahdistavista asioista. Me joulua 2004 odottavat tiedämme millaisen Kuninkaan saimme. Jumala tuli ihmiseksi Jeesuksessa Kristuksessa, Vapahtajassamme. Me tiedämme, että Hän on voimallaan ja rakkaudellaan auttanut monia pois syyllisyyden ja pelkojen ahdistusten alta. Ja auttaa edelleen.

Vuodesta toiseen minua puhuttelee virsi 25, erikoisesti sen toinen säkeistö:

”En ollut vielä syntynyt, kun synnyit auttajaksi.

En armoasi kysynyt, kun tulit turvaajaksi.

En ollut vielä päällä maan,

kun riensit tänne maailmaan, aukaisit meille taivaan.”

Nämä sanat avaavat valtavat näköalat taaksepäin, tähän hetkeen ja tulevaan. Jo kauan ennen kuin minä olin olemassa Jeesus tuli. Apu, turva, armo tuli ennen kuin ennätin tehdä mitään tai pyytää mitään. Jo ennen Jeesuksen syntymää profeetat kertoivat, että Vapahtaja on tulossa. Jo ennen profeettojen julistusta Jumalalla oli suunnitelma meidän, minun ja sinun, pelastamisksemme. Voimme katsoa niin pitkälle kuin vajavainen käsityskykymme pystyy näkemään ja vielä sen taakse, aikaan, jolloin oli vain Jumala.

Eteenpäin virsi näyttää myös tietä: ”Aukaisit meille taivaan”. Niin kuin tänään, niin Vapahtajan apu on tarjolla huomenna ja joka päivä maailman loppuun asti ja siitäkin eteenpäin, ikuisuuteen. Senkin Jumala haluaa viettää kanssamme.

Kuinka pieneksi, nöyräksi ja kiitolliseksi nämä näköalat meidät saavat.

Me saamme tämän joulunkin alla sanoa: Tule, Herra Jeesus, ota minun elämäni hallintaasi ja kuljeta perille asti.

Vapahtajan siunaamaa joulun aikaa toivottaen

Eeva Paasonen

Leppävirta

Jouluiloa rakkaat Lehtomäen kodin ystävät

Me lapset pienet riennämme nyt Betlehemin seimelle. Valosi Jeesus loistaa suo ja jouluriemu meille tuo. Vk 32:1

Adventin, joulun odotusajan alussa, kaikuva Hoosianna-virsi on sykehdyttävä. Siinä itsekin laulaen saa alkaa juhlavasti odottamaan joulua, joulun Herran Jeesuksen juhlaa. Liperin Viinijärvellä saimme olla mukana perhe-adventtijumalanpalveluksessa, missä seurakunnan lapsikuoro lauloi. Siinä lapset antaumuksella esittivät kanttorin harjoittamia lauluja. Sitä kuunnellessa tuli kiitollinen mieli.

Vielä ei Herra ole hylännyt meitä suomalaisia, vaikka me paljon rikomme Häntä vastaan. Vielä hän pienimpien kautta antaa kuulla kirkkaan, selvän evankeliumin, vaikka isommille se mm. kouluissa yritetään ”suvaitsevuuden” nimessä estää kuulumasta. Vielä ainakin seurakuntien päiväkerhoissa ja pyhäkouluissa lapsille kerrotaan Jeesuksesta, lasten ja meidän kaikkien ystävistä. Jumala antaa kylvää siemenen, joka moninkertaisesti tuottaa aikanaan sadon.

Liian monissa kodeissa aikuiset, lasten vanhemmat, ovat vieraantuneet hengellisestä elämästä. Tähän on vaikuttanut yhteiskunnan (maailman) painostus, ahdistukset ja muut varsin näkyvästi tarjolla olevat maalliset viehtymykset. Mediakin tuntuu olevan nihkeä kristillisen uskon esiin tuomiseen, koska se tahtoo myötäillä yleistä mielipidettä. Niinpä lapsetkin jäävät paljolti kodin ulkopuolelta tulevan opetuksen varaan. Siinä hengellisyyden, kristinuskon sanoman osuus on yhä vähenevämpi.

Kuitenkin on päiväkotij- ja muu varhaislapsityö seurakunnissa. Eikä saa unohtaa sitä arvokasta kasvatus- ja opetustyötä, minkä ukit, mummit ja kummit voivat lapsille tehdä pieniä opastaen. Myös esirukouksin voidaan lasten puolesta asioita viedä Taivaan Isän kuultavaksi. Tämä kaikki edellä mainittu antaa toivon ja uskon siitä, että Jumala pitää sanastaan huolen sekä siitä, että evankeliumi, ilosanoma Jeesuksesta, elää mielessä myöskin arjen keskellä eikä vain jouluna.

Jouluna me kaikki, niin isot kuin pienetkin, saamme iloita Jeesus-lapsen syntymäjuhlasta. Saamme, jos avaaamme sydämemme Hänelle ja toivotamme Hänet tervetulleeksi juhlaamme.

”Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät, he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat. Ps 126:5-6 (vanha k)

Rakkaat ystävät! Teistä tukijoina ja esirukoilijoina olemme kiitollisia Taivaan Isälle. Toivotamme Teille kaikille siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa.

Liisa ja Mauri Turunen

Tervehdys täältä Lehtomäen kodista!

Tulin tänne aika rikkinäisenä 2.8. sairaalasta suoraan. Aika meni jollakin lailla verstaalla töitä tehdessä. Sitten läksin lomalle, vaikka Jorma vähän esteli. Paholainen sai sillä reissulla vallan ei vain pikkusormea vaan koko käden. Asiat vain mutkistuivat. Taas jouduin sairaalaan. Sieltä soittivat Jormalle, että ottaisivatko takaisin. Samalla sovimme Jorman kanssa, että pääsen takaisin. Siitä suuri kiitos Jormalle ja Railille. Se oli Herran suuri armo ja armahdus, saan taas kulkea Korkeimman Herran tietä. ”Sano Jumalalle, Isälle, luotan Sinuun, Sinä autat minut ahdinkojen läpi, niin sydämeesi virtaa lohdutus ja turvallisuus”

Nyt olen oppinut talon tavoille. Verstaalla riittää töitä aika lailla, ja olen saanut tehdä kaikenlaista ja olla Jorman apuna missä on tarvittu sekä. Railin apuna joulumyyjäistuotteiden valmistuksessa ynnä muuta. Illat on menneet niitä tehdessä. sekä emäntien auttamisessa.

Jotakin pientä on aina. Aika ei ole käynyt pitkäksi ainakaan täällä ollessa.

Jumalan siunaamaa rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

T: Heikki Karvonen

Lehtomäki 7.12.2004

Tervehdys vaan täältä Lehtomäestä. Tulin tänne lokakuun puolivälissä. Aika on mennyt nopeaan, kun on kohta joulua. Alkuun oli pitkä aika, nyt menee viikot ettei meinaa mukana pysyä. Hyvää ja rauhallista Joulua kaikille ystäväkirjeen lukijoille, erityisesti juankoskelaisille ja kirjoittajille

T. Vellu M. K

Tervehdys!

Kuinka monta kertaa olenkaan luvannut itselleni; enää en juo. Kuinka monta kertaa olenkaan huutanut Herraa avukseni ja rukoillut.

Kuinka monta yötä olen valvonut kuolemanpelossa. Kuinka monta kertaa olen herännyt putkan lattialta peläten mitä olen humalapäissäni tehnyt.

Vaikka viina tuhoaa elämäni kaikilla tasoilla ja vie minut etäälle Pelastajastani, aina olen keksinyt jonkin syyn saadakseni juoda. Milloin olen juonut iloon, milloin suruun, kaipuuseen, ahdistukseen, pettymyksiin, eroihin. Aina on löytynyt syy aukaista korkki, vaikka tiedän, että juuri viina on aiheuttanut kaikki tuskani ja vaikeuteni. Tiedän myös, että koskaan asiat eivät ole niin huonosti, ettei juomalla saisi niitä vielä huonommaksi.

Tiedän, että Jumalan johdatuksesta uskovien ystävien avulla löysin tämän Lehtomäen kodin. Olen niin monta kertaa lyönyt päätäni seinään, astunut yhden askeleen eteen, sitten kuitenkin taas kaksi taakse. Takana on lukemattomia itsemurhayrityksiä, eroja, tuskaa, epätoivoa.

Kuitenkin tiedän, että monien kärsimysten kautta meidän on käytävä päästäksemme Taivaan valtakuntaan. Meidän on kärsittävä niin kuin Hänkin on kärsinyt.

Uskon, että täällä Lehtomäen kodilla löydän sydämeeni ja sieluuni rauhan. Alku ainakin on

lupaava. Siunausta!
t. Ari

Nyt seisahdun mä seimelles

Adventinaika on valmistautumista joulun. Kodeissamme joulu on odotettu juhla, jota valmistelemme monella eri tavalla. Mutta siinäkö on kaikki, jos ulkoiset puitteet juhlaan ovat kunnossa? Johannes Kastaja julisti:” Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut Hänelle tasaisiksi. ” Kuinka monesti elämämme polku on mäkinen ja mutkainen, kun kuljemme oman tahdon tietä. Jeesus syntyi Vapahtajaksi ja pelastajaksi vapahtaakseen meidät synnin ja pimeyden vallasta. Jouluvirressä veisataan: ”Oi Jeesus tänne maailmaan, et tullut itses tähden, mua auttamaan sä tulit vaan mun kurjuuteni nähden. Sä kannoit ristin raskahan, sieluni vuoksi surkean. Sua kuinka voisin kiittää.” Auttaja ja pelastaja on tullut, kelpaako meille tuo todellinen joulun lahja Jeesus? Hän tuli, että meillä elämä olisi. Siellä missä nöyryytään tämä lahja vastaan ottamaan, siellä on elämä ja ilo. Tästä alkaa oikea joulu! Saakoon Jeesus Herramme ja Kuninkaamme siunata sinun joulusi!

Jouluterveisin Timo Kortelainen